

Som ligeledes antydet i Paragraphen er det af Ministeriet forudsat, at Silkeborg Commune, uagtet den særegne Stilling, den vil komme til at indtage, dog fremdeles skal forblive i sin Forbindelse med Amtets Landdis-
 strict, og at der først efter en længere Tids Forløb bør tages en endelig Bestemmelse om, hvorpå Handelspladsen bør gaae over til at blive en almindelig Kjøbstad. Vel blev det i den allerhøieste Resolution af 15de December 1845 og 7de Januar 1846 angaaende Pladsens Oprettelse i sin Tid forudsat, at der mulig kunde findes Anledning til allerede nu at forunde Pladsen de sædvanlige Kjøbstadret-
 tigheder, med Hensyn til hvilket Spørgsmaal det derfor blev paalagt den daværende Commis-
 sion for Handelspladsen at afgive Betænkning i Forbindelse med den Beretning, Samme inden Udgangen af Aaret 1849 havde at ned-
 lægge angaaende Pladsens Tilstand. Ligesom imidlertid bemeldte Commission gentagende har udtalt som sin bestemte Overbevisning, at Silkeborgs Stilling som blot Handelsplads
 maa ansees som den allerfordeeltigste, og at ialtfald de Fordele, der kunde være forbundne med dens Overgang til Kjøbstad, i ingen Henseende vilde opveie de deraf følgende Byrder, saaledes maa Ministeriet erkjende, at nærvæ-
 rende Tidspunkt ialtfald ikke er gunstigt til herom at tage en endelig Bestemmelse, men at denne bør være Fremtiden forbeholden.

Et fra endeel Beboere af Pladsen i Slutningen af forrige Aar indgivet Andragende om, at Pladsen maatte forundes Kjøbstadret-
 tigheder, hvilket Andragende nærmest var foranlediget ved Bauskeligheden i at erholde Laan af offentlige Midler i deres Eiendomme, har i ingen Henseende kunnet bringe Ministeriet til at fravige dets Anskuelse med Hensyn til dette Spørgsmaal, idet man navnlig med Amt-
 manden over Stænderborg Amt, hvis Betænk-

ning i Sagen er indhentet, maa være enig i, at Handelspladsen, naar den blev oprettet til Kjøbstad, vilde blive overfyldt med en stor Deel uformuende Næringsdrivende til Skade for de alt etablerede og uden Fordeel for hine, og at derfor det hidtil gjældende Bevillingssystem, der sætter Ministeriet istand til at føre Control i saa Henseende, ialtfald for Tiden maa ansees som det Gavnligste for Pladsen.

ad §§ 10 til 15.

De her givne Forfrister om Handelspladsens Communalbeshyrelses Virksomhed ere i det Hele rettede efter de for Kjøbstadernes Communalbeshyrelser gjældende Regler og sammes Analogie. Det skal alene specielt bemærkes, at man i nærværende Udkast har i Overensstemmelse med Anordningen af 24de October 1837 § 19, cfr. Anordningen af 13de August 1841 § 23, optaget en ny Bestemmelse om, at Fattig- og Skolecommissionerne ogsaa skulle tilforordnes et Medlem for Landdis-
 strictet.

ad § 16.

Medens man har antaget, at det nærværende Regulativ ei længere, efterat Grundloven er udfkommen, kunde sættes i Kraft alene ved en ad administrativt Bei bevirket Kongelig Resolution, er det dog anset usikkert, at de eneste yderligere Bestemmelser om Handelspladsens Communalvæsen, navnlig med Hensyn til Ordningen af Bro- og Havnevæsenet, ei nødvendig skulde gjøres til Gjenstand for Lov, og en Bestemmelse, som afgiver Lovhjemmel for, at disse Anliggender kunne afgjøres ved Kongelig Resolution, turde have saameget mindre Betænknelighed, som det efter Regulativets § 9 inden 10 Aar skal afgjøres ved Lov, om Silkeborg Handelsplads ei i Et og Alt, følgelig ogsaa i alle communale Forhold, skal have en Kjøbstads da bestaaende Rettigheder.